

ABSTRAKT

Diplomová práce *Doplněk – komparace odborného a školského pojetí* zkoumá odborné a školské pojetí často diskutovaného větného členu *doplněk*. Autor v práci porovnává vybrané lingvistické přístupy k doplňku, svou pozornost klade primárně na podobnosti a rozdíly v jednotlivých koncepcích – co lingvisté (ne)považují za doplněk, jak je doplněk realizován, jaké je dělení doplňku.

Ve školském pojetí autor analyzuje klíčové vzdělávací dokumenty (rámcové vzdělávací programy, požadavky k didaktickému testu z českého jazyka, požadavky k jednotné přijímací zkoušce z českého jazyka a učebnice užívané při výuce češtiny) a pohled vyučujících na tento větný člen. Autor si klade za cíl zjistit, je-li doplněk povinnou součástí vzdělávání a poskytují-li učebnice vhodnou oporu k funkční práci s doplňkem. V závěru práce autor na základě výše popsané analýzy navrhuje tři vlastní metodické lekce, které mohou být využity v hodinách českého jazyka. Východiskem pro tyto lekce jsou komunikační cíle výuky češtiny, konstruktivistický model výuky, integrace jazykové a slohové, příp. literární složky českého jazyka – koncepty taktéž rozebrané v teoretické části práce.

Práce ukazuje značně rozkolísaný přístup k doplňku. Nejen že není lingvistický pohled na doplněk jednotný (někteří autoři jej uznávají, jiní odmítají), i pohled vyučujících na doplněk je značně rozdílný – někteří vyučující se mu v hodinách věnují, jiní nikoli. To podporuje i skutečnost, že učebnice často opomíjejí principy výuky češtiny popsané v předchozím odstavci.

KLÍČOVÁ SLOVA

český jazyk, doplněk, komunikačně pojatá výchova, konstruktivismus, výuka doplňku, návrh lekcí